

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Elena Nichitoi,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Agenția ”Moldsilva” împotriva Elenei Nichitoi privind rezilierea contractului de arendă, încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 05 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 04 august 2015 Agenția „Moldsilva” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Nichitoi solicitând rezilierea contractului de arendă nr. 235 din 05 noiembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier, încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a invocat că între Agenția „Moldsilva” și Elena Nichitoi a fost încheiat contractul de arendă nr. 235 din 05 noiembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier. Potrivit contractului Agenția „Moldsilva” a transmis în arendă terenul forestier cu suprafața de 2,0 ha situat în cadrul întreprinderii pentru silvicultură Hîncești-Silva, ocolul silvic Buțeni, în scop de recreere, iar Elena Nichitoi în temeiul pct. 3 din contract și-a asumat obligația să achite anual plata pentru arendă în sumă de 8900 lei. Conform aceluiași punct al contractului, Elena Nichitoi urma să transfere plata pentru arendă nu mai târziu de 01 martie a fiecărui an care urmează.

Susține reclamantul că, obligațiile asumate de către Agenția „Moldsilva” au fost îndeplinite integral, iar Elena Nichitoi nu și-a onorat obligațiile asumate, motiv din care a acumulat față de Agenția „Moldsilva” o datorie în sumă de 26700 lei: 8900 lei datorie pentru anul 2013, 8900 lei datorie pentru anul 2014 și 8900 lei datorie pentru anul 2015.

Prin somația nr. 01-07/453 din 30 martie 2015, expediată în adresa Elenei Nichitoi, Agenția „Moldsilva”, a solicitat achitarea benevolă a datoriei. Pînă la momentul adresării în judecată reclamantul nu a primit nici un răspuns la somație.

Solicită reclamantul rezilierea contractului de arendă nr. 235 din 05 noiembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier, încasarea din contul pîrîtului a datoriei la plata pentru arendă în sumă de 26700 lei, dobânda de întârziere în sumă de 6090 lei.

Prin cererea depusă la data de 20.05.2016 reclamantul și-a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând rezilierea contractului de arendă nr. 235 din 05 noiembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 6090 lei și a cheltuielilor de executare în sumă de 2652,30 lei. Drept temei pentru concretizarea pretențiilor a servit faptul că la data de 26.08.2015 Nichitoi Elena a achitat datoria în sumă de 26700 lei cu titlul plata de arendă.

Prin hotărîrea din 17 octombrie 2016 a judecătoreiei Râșcani, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă integral: s-a reziliat contractul de arendă nr. 235 din 05 noiembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier, încheiat între Agenția „Moldsilva” și Nichitoi Elena; s-a încasat de la Nichitoi Elena în beneficiul Agenției „Moldsilva” dobânda de întârziere în sumă de 6090 lei și cheltuielile pentru executare în sumă de 2652,30 lei, în total suma de 8742 lei; s-a încasat de la Nichitoi Elena în beneficiul statului taxa de stat în sumă de-182,70 lei.

Prin decizia din 05 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis parțial apelul depus de Elena Nichitoi, casată hotărîrea din 17 octombrie 2016 a judecătoreiei Râșcani, mun. Chișinău, în partea în care s-a dispus rezilierea contractului de arendă nr. 235 din 05 noiembrie 2010 a terenurilor din fondul forestier, pronunțând în această parte o hotărîre nouă de respingere a acestei pretenții ca fiind neîntemeiată, în rest apelul depus a fost respins și menținută hotărîrea instanței de fond.

La data de 08 august 2017, Elena Nichitoi a declarat recurs împotriva deciziei din 05 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea în care a fost respins apelul depus de Elena Nichitoi, cu emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că hotărîrea emisă de către instanța de apel este ilegală în partea respingerii apelului, fiind pronunțată cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

Menționează recurentul că instanțele inferioare nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, aplicând o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat și aplicat în mod eronat legea și analogia legii.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 05 aprilie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 18 aprilie 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc. Recursul declarat la data de 08 august 2017 se consideră a fi declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Elena Nichitoi, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Elena Nichitoi, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursurile declarate nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a recunoaște recursul declarat de Elena Nichitoi, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Elena Nichitoi împotriva deciziei din 05 aprilie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală